

Joséphine Balsamo, née en 1788...

Cagliostro ! Extraordinaire personnage, bizarre et énigmatique, qui a intrigué l'Europe au XVIIIe siècle ! Etait-ce un charlatan ou un génie ? Les deux à la fois ? Qui peut le dire aujourd'hui ? Et cette femme serait¹ sa fille ? Comment le baron et ses amis peuvent-ils croire une chose pareille ?

Le baron, seul debout, se penche vers la jeune femme et lui dit :

– Ce nom, Cagliostro, c'est bien le vôtre, n'est-ce pas ?

Elle réfléchit, comme pour mieux préparer sa riposte.

– Mon acte de naissance porte le nom de Joséphine Pellegrini. Mais effectivement, par fantaisie, je me fais appeler Joséphine Balsamo, comtesse de Cagliostro, parce que je m'intéresse depuis toujours à Joseph Balsamo.

– Alors vous n'êtes pas sa fille, contrairement à ce que vous prétendez d'habitude ?

Elle hausse les épaules.

– Vous refusez de répondre ? demande le baron. D'accord. Il se tourne vers ses amis et continue :

– De toute façon, les paroles de cette femme n'ont aucune importance. Nous sommes ici pour prendre une décision grave. Vous connaissez tous l'affaire dans son ensemble, mais pas les détails. C'est pourquoi je vais vous les résumer le plus brièvement possible. Ecoutez-moi très attentivement.

Il sort un texte, très probablement écrit par Beaumagnan, se dit Raoul, et lit.

« En mars 1870, quatre mois avant la guerre avec la Prusse, une femme attire l'attention du Tout-Paris². Elle est jeune, belle, très riche ; elle se fait appeler la comtesse de Cagliostro et prétend être sa fille, née en 1788. Elle dit connaître, comme lui, le secret de l'éternelle jeunesse et parle des rencontres avec les personnages qui ont vécu sous Napoléon Ier.

1 Podmiňovací způsob také vyjadřuje skutečnost, že je nějaká informace neověřená, nejistá, takže ho často najdete v novinách či zprávách. Můžete ho přeložit pomocí „prý“, „podle neověřených informací“ nebo „říká se, že“.

Elle serait sa fille. Je to prý jeho dcera.

Josefína Balsamo, narozená v roce 1788...

Cagliostro! Ta mimořádná osoba, zvláštní a záhadná, která v 18. století vrtala hlavou celé Evropy! Byl to šarlatán nebo génius? Obojí? Kdo to dnes může říct? A tahle žena že by byla jeho dcera? Jak mohou baron a jeho přátelé věřit něčemu takovému?

Baron, který jediný stojí, se skloní k mladé ženě a řekne jí:

„Cagliostro, je to přece vaše jméno, ne?“

Žena přemýšlí, jako by si chtěla lépe připravit odpověď.

„V mém rodném listě je napsáno Josefína Pellegrini. Je ale pravda, že se z rozmaru nechávám oslovovat Josefína Balsamo, hraběnka Cagliostro, protože se odjakživa zajímám o Josefa Balsamo.“

„Takže nejste jeho dcera, přestože to obvykle tvrdíte?“

Pokrčí rameny.

„Odmítáte odpovědět?“ zeptá se baron. „Dobrá.“ Otočí se ke svým přátelům a pokračuje:

„Ať je tomu jakkoli, slova této ženy nejsou nijak důležitá. Jsme tady, abychom učinili závažné rozhodnutí. Všichni máte celkové povědomí o naší záležitosti, neznáte ale detaily. Právě proto vám je co nejstručněji shrnu. Poslouchejte mne velice pozorně.“

Vyndá text, který pravděpodobně napsal Beaumagnan, řekne si Raoul, a čte:

„V březnu roku 1870, čtyři měsíce před válkou s Pruskem, přitahuje pozornost pařížské smetánky jedna žena. Je mladá, krásná, velice bohatá; nechává si říkat hraběnka Cagliostro a tvrdí, že je jeho dcera narozená v roce 1788. Tvrdí, že jako on zná tajemství věčného mládí, a vypráví o svých setkáních s osobnostmi, které žily za Napoleona Bonaparta.“

2 Od počátku 19. století označuje výraz *le Tout-Paris* více či méně slavné osobnosti, které se vyskytují na mondénních večírcích a které vždy najdete na místech, která jsou právě v módě. V současné době jde o lidi, o které se zajímají bulvární média.

Quant à sa mère, elle insinue que c'est Joséphine de Beauharnais, future femme de Bonaparte, future impératrice. Selon un rapport secret de la police, cela pourrait être vrai. D'autant plus qu'en 1806, l'impératrice introduit à la cour sa « filleule » Joséphine dite Josine. Napoléon l'aime beaucoup. Après la chute de l'empire, le tsar Alexandre Ier l'envoie en Russie, où elle prend le titre de – comtesse de Cagliostro !

Mais revenons en 1870. On l'invite partout, même à la cour de l'empereur Napoléon III. Elle parle du passé et prédit l'avenir à l'aide d'un petit miroir en or, l'héritage de Cagliostro. Sur le cadre, quatre énigmes sont gravées. Cagliostro les connaissait de la bouche même de Marie-Antoinette. Il n'a pas eu le temps de les déchiffrer, mais celui qui le fera, sera le roi des rois. Ces énigmes sont :

In robore fortuna.

La dalle des rois de Bohême.

La fortune des rois de France.

*Le chandelier à sept branches.*³

Quand l'impératrice Eugénie veut connaître l'avenir du pays, Cagliostro lui demande de souffler sur le miroir. Elle le regarde et dit qu'elle voit une guerre pour l'été et une grande victoire de la France⁴.

Elle a une influence de plus en plus grande sur l'impératrice ce qui, finalement, provoque sa chute. Elle est expulsée du pays et part pour l'Italie. C'est un officier français qui la conduit à la frontière. Il s'appelle le prince d'Arcole. C'est grâce à lui que nous avons toutes ces informations. »

Le prince se lève et dit :

– Je ne crois pas au miracle, et pourtant. Je déclare sur mon honneur que cette femme est la femme que j'ai saluée à Modane il y a vingt-quatre ans.

³ Všechny čtyři (vymyšlené) záhady se objevují v románech Maurice Leblanca a tři z nich Arsen Lupin vyřeší. U vyřešení čtvrté záhady alespoň asistuje...

Co se matky týče, naznačuje, že jde o Joséphine de Beauharnais, budoucí Bonapartovu manželku, budoucí císařovnu. Podle tajné policejní zprávy by to mohla být pravda. A to tím spíše, že v roce 1806 přivádí císařovna ke dvoru svou „kmotřenku“ Josefínu, řečenou Josínu. Napoleon ji má velice rád. Po pádu císařství ji car Alexandr I. posílá do Ruska, kde si osvojí titul – hraběnka Cagliostro!

Ale vraťme se do roku 1870. Je zvána všude, dokonce i ke dvoru císaře Napoleona III. Vypráví o minulosti a s pomocí malého zlatého zrcátka, dědictví po Cagliostrovi, předpovídá budoucnost. Na rámu jsou vyryté čtyři záhady. Cagliostro se je dozvěděl přímo od Marie Antoinetty. Neměl čas je rozluštit, ale ten, komu se to podaří, bude král králů. Ty záhady jsou:

In robore fortuna

Deska českých králů

Bohatství francouzských králů

Sedmiramenný svícen

Když chce císařovna Eugénie znát budoucnost země, požádá ji Cagliostro, aby dýchla na zrcátko. Podívá se na něj a řekne, že na léto vidí válku a velké vítězství Francie.

Má na císařovnu čím dál tím větší vliv, což nakonec způsobí její pád. Je vypovězena ze země a odjíždí do Itálie. Na hranice ji odváží jeden francouzský důstojník. Jmenuje se kníže d'Arcole. Právě díky němu máme všechny tyto informace.“

Kníže se zvedne a řekne:

„Nevěřím na zázraky, a přesto na svou čest prohlašuji, že tato žena je žena, které jsem se před dvaceti čtyřmi lety uklonil v Modane.“

⁴ Jedná se o prusko-francouzskou válku (červenec 1870 – květen 1871), do které se Francie vrhla značně nepřipravená. Důsledkem francouzské porážky byla nejen ztráta Alsaska a Lotrinska, ale i pád bonapartistického režimu a vyhlášení 3. republiky, která trvala až do roku 1940.

- Saluée tout court, vous, un officier courtois ? demande avec ironie Joséphine Balsamo. Vous avez dû prononcer quelques paroles.
- Peut-être, je ne me souviens plus, répond le prince avec embarras.
- Vous vous êtes penché sur l'exilée et vous avez dit : « Les moments passés auprès de vous, madame, je ne les oublierai jamais ! »

„Jen uklonil, vy, zdvořilý důstojník?“ zeptá se ironicky Josefína Balsamo.

„Určitě jste pronesl pár slov.“

„Možná, nevzpomínám si,“ odpoví rozpačitě kníže.

„Naklonil jste se nad vyhnankyní a řekl jste: ‚Chvilé strávené ve vaší přítomnosti nikdy nezapomenu, madam!‘“

